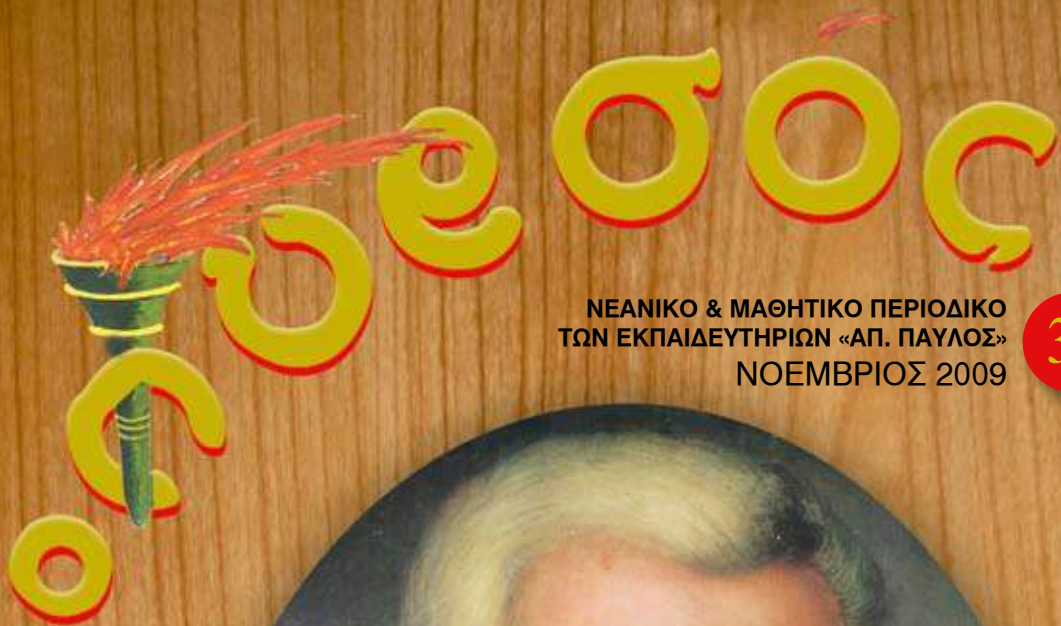

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2009

30

Ιωάννης Καποδίστριας
(1776–1831)

**Νεανικό & Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663**

Περίοδος Β', Χρόνος Γ'
(Περίοδος Α': 1994 - 8)

**ΤΕΥΧΟΣ 30 (79)
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2009**

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης,
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Χριστ. Γ. Κωνσταντόπουλος

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Σύλλογος «**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ**» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,

Τηλ. 210- 64 43 294

Τύποις: Paper Graph

Προσφέρεται δωρεάν στα μέλη της
Μαθητικής Κοινότητας (μαθητές και εκπ/κούς).

Στους παραλήπτες που αποστέλλεται
ο «Πυρρός» (για ταχυδρομικά κ.ά. έξοδα),
ετήσια εισφορά 15 ευρώ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πολεμήστε τη μοναξιά.....	187
Ιωάννης Καποδίστριας. Το υψηλό του ήθος... ..	188-189
Εμείς οι νέοι και η Κοινωνία: Πατριωτισμός: Έχει θέση στις μέρες μας; / Μαζί θα περπατήσουμε (ποίηση)	190-191
Δελτίο Ειδήσεων για εφήβους	192-193
Εορτές του μήνα & ιερά αναγνώσματα: Αγιολόγιο και Ευαγγελικές περικοπές.....	194-195
Εκδηλώσεις Χαράς και Δημιουργίας	196-197
Περιβαλλοντικό: Πράσινη οικονομία.....	198
Εικόνες από την Ιεραποστολή στη Μαδαγασκάρη	199
Θεατρικό:	200-201
Ξενόγλωσσες σελίδες: Η υγεία	202-203
Φιλολογική Γωνιά: 4 εκθέσεις μαθητών.....	204-206
Οι Σπίθες του "Πυρσού"	207

Εξώφυλλο: Ιωάννης Καποδίστριας, Εθνικό Ιστορικό Μουσείο

Οπισθόφυλλο: Διαφήμιση των Εκπ/ρίων "Απ. Παύλος".

Το 1827 η Γ' Εθνική Συνέλευση των Ελλήνων
εξέλεξε τον Ιωάννη Καποδίστρια πρώτο
κυβερνήτη της Ελλάδος. Ο Καποδίστριας υπέβαλε
οριστικά την παραίτησή του στον τσάρο Νικόλαο,
στην Πετρούπολη της Ρωσίας.

«Ἀπέβαλε τὸν ρωσικὸν μανδύαν, ἵνα τεθῇ
μόνον ὡς Ἕλλην εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν
τῆς πατρίδος του καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ
Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Πολεμήστε τη μοναξιά

Φίλοι και φίλες

Σχεδόν όλες οι αρρώστιες καταπολεμούνται στην εποχή μας. Μια μόνο μένει, που, αντί να περιορίζεται στις μέρες μας, αυξάνει χωρίς να γνωρίζει γεωγραφικά μήκη και πλάτη. Η αρρώστια αυτή ξέρει να φωλιάζει καλά μέσα στην ανθρώπινη ψυχή. Ποια είναι; Η **μοναξιά**, και στην πιο βαθιά μορφή της, η **κατάθλιψη**.

Δεν είναι, δυστυχώς, λίγοι και λίγες αυτοί που ζουν κάτω από την τυραννία της. Όταν την θυμίζουν στον εαυτό τους, μεγαλώνουν περισσότερο τη δυστυχία τους. Δεν μπορούν να νιώσουν πως δεν είναι μονάδες μέσα στον κόσμο.

Υπάρχει ένας αρμονικός σύνδεσμος ανάμεσα σε κάθε οργανικό και σε κάθε ανόργανο στοιχείο πάνω στη γη. Τίποτε δεν αποκόπτει την ύπαρξή του από τα άλλα. Μονάχα ο άνθρωπος μπορεί να απομονώσει την ψυχή του και να την αποκλείσει από τους γύρω του.

Συνεπώς, μπορούμε να πούμε ότι η κύρια αιτία της μοναξιάς του ανθρώπου δεν είναι άλλη από τον ίδιο τον εαυτό του, από τον εγωισμό του. Η πλάνη του πάσχοντος συνίσταται στο ότι αυτός αντιλαμβάνεται την ύπαρξή του ως αποκλειστικά και

μόνο δική του. Αλλά, διαχρονικά, ποιος άνθρωπος είναι ο ίδιος αίτιος της ζωής του; Ο μέγας Απόστολος των Εθνών Παύλος διακηρύσσει με έμφαση: «Τι δε έχεις ο ουκ έλαβες, ει δε και έλαβες, τι καυχάσαι ως μη λαβών;» (Α΄ Κορ. δ, 7). Ο εγωκεντρισμός είναι η πιο μεγάλη συμφορά. Όλα σκοτεινιάζουν γι' αυτόν που ζει έχοντας μοναδικό κέντρο τον εαυτό του.

Ακούστε, φίλοι μου. Χαρούμενος, μακριά από τη μοναξιά, θα είναι ο άνθρωπος όταν τακτική του θα έχει να δίνει χαρά και στους άλλους. Μια τέτοια προσπάθεια θέλει, βέβαια, αγώνα. Ο νέος ας βάλει όλη τη δύναμή του, για να κρατιέται πάντα ενάντια στο κύμα των απογοητεύσεων. Και το σύνθημά του ας είναι: Ζω για να κάνω πάντα το καλό, για να προσφέρω στους συνανθρώπους μου ό,τι μπορώ και για τη δική τους ευτυχία. Όταν ζείτε σταθερά μ' αυτό το σύνθημα ποτέ δεν θα σας πλησιάσει η κατάθλιψη, ποτέ δεν θα μάθετε τι σημαίνει μοναξιά. Και ας μη λησμονούμε ως χριστιανοί νέοι ότι οι μάρτυρες της χριστιανικής πίστης μάς το έχουν αποδείξει, σφραγίζοντας το με το αίμα τους μέσα στην πορεία της ιστορίας.

Με πολλές ευχές και αγάπη,
Χ.Γ.Κ.

Κάθε μήνα

«Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καί ἐπιπόθητοι, χαρά καί στέφανός μου, οὕτω στίκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.» «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἔρῳ, χαίρετε. Τό ἐπιεικές ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς». (Φιλιπ. δ, 1 & 4-5).

Μετάφραση: Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καί ἐπιπόθητοι, χαρά και στεφάνι μου, έτσι να στέκεστε σταθεροί στον Κύριο, αγαπητοί. Να χαίρετε εν Κυρίῳ πάντοτε! Επαλαμβάνω, χαίρετε! Η επιεικεία σας ας γίνει γνωστή σε όλους τους ανθρώπους. Ο Κύριος είναι κοντά μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Το υψηλό του ήθος

της Ελένης Κούγκου,
Καθ. Παν/μίου Αθηνών

Ο Καποδίστριας, και όταν ήταν υπουργός των Εξωτερικών της Ρωσίας και μεσουρανούσε στην ευρωπαϊκή διπλωματία αλλά και στη διεθνή – εφόσον είχε επί χρόνια ασχοληθεί και με τις πολιτείες της Αμερικής και με την Περσία και με άλλες ασιατικές χώρες –, έστελνε συνεχώς στην αγωνιζόμενη Ελλάδα πολεμοφόδια και τρόφιμα και σπούδαζε με δικές του δαπάνες πολλούς Ελληνόπαιδες στα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, για να προετοιμάζει τους μορφωμένους επιστήμονες σε όλους τους κλάδους που θα επάνδρωναν τις διάφορες υπηρεσίες του ελληνικού κράτους μόλις θα ελευθερωνόταν από την τουρκική καταδυνάστευση.

Όταν το 1822 υπέβαλε την παραίτησή του από το υπουργείο, ο τσάρος Αλέξανδρος δεν τη δέχθηκε και του έδωσε άδεια επ' αόριστον με όλα όμως τα προνόμια του αξιώματός του, εφόσον τυπικά το διατηρούσε. Στη Γενεύη που εγκαταστάθηκε έπρεπε να κατοικήσει σε «ένα μέγαρο, να έχει τέσσερις άμαξες και ικανόν υπηρετικόν προσωπικόν». Ο Καποδίστριας κατοικούσε σε «δύο πτωχικά δωμάτια, είχε μόνο μία άμαξα και έναν υπηρέτη». Όταν οι πάντες, διπλωμάτες, αριστοκράτες και απλοί άνθρωποι τον ρωτούσαν κατάπληκτοι, εκείνος απαντούσε:

«Όταν αφού εκτύπησα πρώτον τας θύρας των μεγάρων των πλουσίων ηναγκάσθην κατόπιν να κτυπήσω και τας θύρας των πτωχών ζητώντας τον οβολόν τους προκειμένου να στείλω τρόφιμα και πολεμοφόδια εις τον αγωνιζόμενον ελληνικόν λαόν έπρεπε να ημπορώ να τους λέγω: Έδωσα πρώτος εγώ τα πάντα. Κανόνισα να μη εξοδεύσω δια τον εαυτό μου και δια τον υπηρέτην μου περισσότερα από 60 φράγκα τον μήνα. Όλον τον άλλον μισθόν μου τον στέλνω στην Ελλάδα...».

Όταν έφτασε στην Ελλάδα ως κυβερνήτης του ελληνικού κράτους προσφέρθηκαν να του δώσουν ανάλογο οίκημα ως κατοικία. Ο Καποδίστριας δεν το δέχτηκε. Ήθελε να ζει απλά συμμεριζόμενος την κατάσταση που επικρατούσε τότε στη χώρα. Με δικά του έξοδα διόρθωσαν απλές οικίες στην Αίγινα και στον Πόρο, «χωρίς καμιάν επιβάρυνση των ιδιοκτητών». Έδωσε εντολή να μην ανοίξουν τις αποσκευές που έφερε από τη Γενεύη και επίπλωσε το σπίτι που έμενε με «σιδηράν κλίνην και ξύλινον τραπέζιον». Γι' αυτό ο αντικαποδιστριακός Γερμανός ιστορικός Μέντελσον – Μπαρτόλντι, όταν επισκέφτηκε τον Καποδίστρια έγραψε: «Ο μόνος στολισμός του κυβερνητικού... «μεγάρου» είναι ο λαμπρός ήλιος της Ελλάδας και η λατρεία των Ελλήνων, με την οποία δικαίως τον περιβάλλουν».

Ολα τα επίσημα ενδύματα δεν τα φόρεσε ποτέ. Ο γραμματέας του, Νικόλαος Δραγούμης, διηγείται το περιστατικό που συνέβη κατά την πρώτη περιοδεία που έκανε στην Κόρινθο, αμέσως μετά την άφιξή του.

Της όλης κυβερνητικής πομπής προηγούνταν ο ταχυδρομικός διανομέας Καρδαράς, που ήταν ενδεδυμένος με βελούδινο χρυσοκέντητο σεγκούνι. Ακολουθούσε έφιππος ο Κυβερνήτης, ντυμένος απλούστατα και κάτισχνος από την ταλαιπωρία και την κακή διατροφή. Ο λαός που είχε παραταχθεί αυθόρμητα, νομίζοντας ότι ο Κυβερνήτης του ήταν ο λαμπροφορεμένος διανομέας, τον χειροκροτούσε με αμέτρητες εκδηλώσεις αγάπης. Στην αρχή όλοι διασκέδασαν. Ο Κολοκοτρώνης, όμως, δεν το άντεξε. Πλησίασε τον Καποδίστρια και του είπε ότι ο λαός έπρεπε να γνωρίζει τον Κυβερνήτη του.

- Και τι θέλεις να κάμνω, Θεοδωράκη; απήντησε ο Καποδίστριας.

- Η υπερεξοχότης σου να ενδυθεί την κυβερνητική της στολή.

Και ο Δραγούμης προσθέτει: «Οδήγησαν τον Κυβερνήτη εις τι παρακείμενον χάνιον και τον ηνάγκασαν να ενδυθεί την στολή ήτις ουδαμώς διέφερεν της των δασονόμων της αντιβασιλείας!...».

Ογιατρός του, βλέποντάς τον τόσο καταβεβλημένο από τους αδιάκοπους μόχθους και αγώνες, του συνέστησε αυστηρά ότι έπρεπε να βελτιώσει την τροφή του. Και ο Καποδίστριας απάντησε:

«Ουδέποτε θα επιτρέψω στον εαυτό μου βελτίωση της τροφής, παρά μόνον τότε όταν θα είμαι βέβαιος ότι δεν υπάρχει ούτε ένα Ελληνόπουλο που να πεινάει...».

Το Πανελλήνιο και η Γερουσία δύο φορές ψήφισαν τον μισθό που έπρεπε να δίνεται στον Κυβερνήτη. Και τις δύο φορές ο Καποδίστριας αρνήθηκε να δεχθεί μισθό.

«... Είμαι ευτυχής διότι ηδυνήθην να προσφέρω... διά την εθνικήν ανεξαρτησίαν και ελευθερίαν, δι' αυτό το τόσον θεάρεστον έργον, τα λείψανα της μετρίας καταστάσεώς μου εις το θυσιαστήριον της πατρίδας... Διά τον αυτόν τούτον λόγον θέλη αποφεύγει και ήδη να δεχθή την προσδιοριζόμενην ποσότητα διά τα έξοδα του αρχηγού της Επικρατείας, απεχόμενος, εν όσω τα ιδιαίτερά μου χρηματικά μέσα μου επαρκούν από το να εγγίσω μέχρι οβολού τα δημόσια χρήματα προς την ιδίαν μου χρήσιν... Αποστρέφομαι το να προμηθεύω εις τον εαυτόν μου τας αναπαύσεις του βίου, αι οποίαι προϋποθέτουν την ευπορίαν, ενώ ευρισκόμεθα εις το μέσον ερειπίων περικυκλωμένοι από πλήθος ολόκληρον ανθρώπων βυθισμένων εις την εσχάτην αμηχανίαν... Ελπίζω ότι όσοι εξ υμών συμμετάσχουν εις την κυβέρνησιν θέλουν γνωρίσει μετ' εμού ότι εις τας παρούσας περιπτώσεις όσοι ευρίσκονται εις δημόσια υπουργήματα δεν είναι δυνατό να λαμβάνουν μισθούς αναλόγους με τον βαθμό του υψηλού υπουργήματός των και με τας εκδουλεύσεις των, αλλ' ότι οι μισθοί ούτοι πρέπει να αναλογούν ακριβώς με τα χρηματικά μέσα, τα οποία έχει η κυβέρνησις εις την εξουσίαν της». (Ο Καποδίστριας προς την Δ' Εθνικήν Συνέλευση, Άργος 4 Αυγούστου 1829).

Αυτό το συγκλονιστικό μήνυμα του Μεγάλου Ηγέτου και Ανθρώπου δεν έπρεπε άραγε να αναρτηθεί μέσα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο;...

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ: ΕΧΕΙ ΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ;

Πάνω στο πρόσωπο της γης έριξαν ρίζες πολλές φυλές και λαοί και απέκτησαν πατρίδα. Για πρώτη φορά, όμως, η έννοια πατρίδα προσδιορίστηκε από τον άνθρωπο στην Αθηναϊκή Δημοκρατία με το βαθύ της περιεχόμενο τόσο που να υψωθεί σε ηθική αξία. Στην εποχή αυτή συναντάμε από τον «Κρίτωνα» του Πλάτωνα το γνωστό χωρίο: «μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμιώτερον εστίν η πατρίς και σεμνότερον και αγιώτερον». Η αφοσίωση των Αθηναίων στην πατρική γη είχε προσλάβει σχεδόν θρησκευτικό χαρακτήρα. Η πατρική γη εμπνέει ένα ορισμένο ήθος σαν μια θρησκευτική έννοια.

Η έννοια της πατρίδος γεννήθηκε και συνειδητοποιήθηκε στο καθεστώς της Αθηναϊκής δημοκρατίας από ελεύθερους πολίτες. Πατρίδα υπάρχει εκεί όπου ο λαός είναι κυρίαρχος. Πατρίδα, δημοκρατία και ελευθερία απετέλεσαν στο εξής αλληλένδετες έννοιες. Η πατρίδα είναι όπως το κειμήλιο που υπερβαίνει την υλικότητα του αντικειμένου, που υποβάλλει και συγκινεί.

Ο Αλφόνσος Λαμαρτίνος (1790 – 1869), γνωστός Γάλλος ποιητής και συγγραφέας, έχει γράψει με θέμα την κατάργηση της δουλείας τα εξής: «Υπάρχουν δύο είδη πατριωτισμού. Ένας που τον αποτελούν όλα τα μίση, όλες οι προλήψεις και οι αντιπάθειες που τρέφουν οι λαοί ο ένας για τον άλλον... Υπάρχει, αντίθετα, και ένας άλλος πατριωτισμός που τον αποτελούν όλες οι αλήθειες, όλες οι δυνατότητες, όλα τα δικαιώματα που διαθέτουν από κοινού οι λαοί. Σύμφωνα με αυτόν τον πατριωτισμό, αγαπώντας πάνω από όλα τη δική σου πατρίδα αφήνεις να ξεχει-

λίσουν όλες οι συμπάθειες πέρα από φυλές, γλώσσες, σύνορα... Αυτός είναι ο πατριωτισμός των θρησκευμάτων, των φιλοσόφων, των μεγαλύτερων πολιτικών». Αυτά υπογραμμίζει ο Λαμαρτίνος.

Η πατρίδα στην πρώτη άρτια σύλληψή της είναι ιδέα κατ' εξοχήν ανθρώπινη, ζεστή. Εκφράζει μια ομοψυχία και συνδέει σε ενιαία προσήλωση όχι συμφέροντα αλλά ψυχές.

Σε νεότερες ιστορικές φάσεις η ιδέα της πατρίδας πέρασε από δοκιμασίες δυσκολίας. Ξεστράτισε σε φανατισμούς, σε στενόκαρδα πάθη σε τέτοιο βαθμό που γέννησε τον σωβινισμό (= φανατική εξύμνηση κάθε όψης της εθνικής ζωής και υποτίμηση και καταπολέμηση κάθε ξένου στοιχείου, τυφλός εθνικισμός). Έγινε όργανο εκμεταλλευτών, εμπόρων του πολέμου που την διέβαλαν ασύστολα με αποτέλεσμα να προκληθούν μηδενιστικές αντιδράσεις.

Η πατρίδα καθώς διατυπώνει ο Κοινωνιολόγος Durkheim «είναι το απαραίτητο πλαίσιο της ανθρώπινης ζωής».

Σήμερα ζούμε σε μια κρίσιμη ιστορική καμπή, που οι συνθήκες έχουν αναγάγει σε σύνθημα την εμφάνιση και διαμόρφωση του οικουμενισμού. Έρχεται μήπως σε αντίθεση ο οικουμενισμός με την ιδέα της πατρίδος; Και μήπως μέλλει να την διαδεχτεί; Αυτό μάλλον αποκλείεται. Ο σωβινισμός - βλαπτικό σύστημα του κοινωνικού συνόλου - οδήγησε κατά το παρελθόν στον ρατσισμό. Η πατρίδα μας σε γενικές γραμμές είναι απαλλαγμένη από τέτοιες παρενέργειες. Η φιλοπατρία έχει και θα έχει μέλλον μέσα στην χώρα μας κα-

θώς και στην ανθρωπότητα, όσον και αν αποχρωματίζεται η έννοιά της.

Στις μέρες μας έχει γενικευθεί ένας «νομαδισμός» που έχει ξεσηκώσει τους νέους να διατρέχουν την υδρόγειο από Ανατολή σε Δύση. Αλλά η φιλοπατρία μοιάζει κάπως με το δεσμό μητέρας και παιδιού. Γι' αυτό και περιέχει τα γνωρίσματα της τρυφερότητας και της ιερότητας. Και όσο ο άνθρωπος θα γεννιέται φυσιολογικά από τον άνθρωπο και το κάθε παιδί θα γεννιέται από τη μάνα, πιστεύουμε ότι δεν πρόκειται να εκλείψει η έννοια της φιλοπατρίας. Για να συντηρείται αβλαβής η φιλοπατρία δεν πρέπει να εκλαμβάνεται ως αξία αυτοδύναμη, γιατί η πατρίδα δεν είναι η μέγιστη των αξιών. Έχει ανάγκη να πάρει δύναμη από άλλες αξίες που βρίσκονται πάνω από αυτήν. Για να σταθεί η αξία της πατρίδας πρέπει να στηρίζεται στις αξίες που αποτελούν ανταύγεια της αιωνιότητας. Μόνο στις αξίες του πνεύματος μπορεί να σταθεί στο σύγχρονο πολιτισμό η φιλοπατρία. Και κάτι ακόμη. Η σύγχρονη φιλοπατρία δεν μπορεί να νοηθεί χωρίς την κοινωνική δικαιοσύνη τουλάχιστον ως επιδίωξη. Γιατί χωρίς τον συνεκτικό δεσμό της πατρίδας με την κοινωνική δικαιοσύνη, δεν μπορεί να ανθέξει η πρώτη μπροστά στη δοκιμασία της εποχής μας.

Ετσι συμπερασματικά καταλήγουμε στο ότι η φιλοπατρία πρέπει να στηρίζεται επάνω στην αξία «άγιον» και συνάμα να διαποτίζεται από αυτή την αξία ώστε να δημιουργεί την υπέρτατη αξία που βρίσκεται πάνω από την έννοια της πατρίδας: την πανανθρώπινη αγάπη. Και βέβαια αυτή η δημιουργία είναι έργο της Εκκλησίας του Χριστού.

Βοηθήματα: Ακαδημία Αθηνών - Πανηγυρικοί λόγοι Ακαδημαϊκών, το κεφάλαιο «Η φιλοπατρία ως έννοια δυναμική» Αγγ. Τερζάκης, σσ. 545 - 565.

«Για να επιζήσει η δημοκρατία», Αλ. Τσιριντάνη, σσ. 227 - 235.

Χ.Γ.Κ.

ΜΑΖΙ ΘΑ ΠΕΡΠΑΤΗΣΟΥΜΕ

Μαζί θα περπατήσουμε χέρι με χέρι
στο δρόμο τούτον που στη θέωση θα μας
φέρει.

Μαζί θα περπατήσουμε χειμώνες, καλοκαίρια
και στις γαλήνης τις στιγμές και στ' αγριοκαίρια.
Ο δρόμος ανηφορικός και δύσκολος ο τόπος,
μα σαν μονοιάζουν αδερφοί κι αντάμα ξεκινάνε,
ίσιος ο δρόμος γίνεται κι ανάλαφρος ο κόπος.

Μαζί θα περπατήσουμε σ' αυτόν το δρόμο
που τον περπάτησ' ο Χριστός με το σταυρό
στον ώμο.

Μέσα στα βάθη τού είναι μας ζηλότυπα ας
κλειστεί

η προσταγή Του:

ο λόγος Του ο λυτρωτικός καθάριος ν' ακουστεί
σ' όλη τη γη Του.

Ο θερισμός είναι πολύς κι είναι λευκές οι χώρες
απ' τις ψυχές που ωρίμασαν στην αγωνία τις
ώρες.

Ο θερισμός είναι πολύς κι εμείς είμαστε λίγοι,
κι αλίμονο στο θεριστή που απ' τη δουλειά θα
φύγει.

Μαζί θα περπατήσουμε χέρι με χέρι
στο δρόμο που φεγγοβολά της Βηθλεέμ τ'
αστέρι.

Με μια ψυχή, με μια καρδιά, την ίδια γνώμη,
των μυστηρίων του Θεού πιστοί οικονόμοι,
ν' αντλούμε απ' την ενότητα τη δύναμή μας,
για να προσφέρουμε σ' Αυτόν θυσία δεκτή
και την ψυχή και το κορμί μας.

Κύριε, που βρίσκεσαι μαζί με δυο και τρεις
που στ' όνομά σου είν' αθροισμένοι,
στείλε την άρρητη δροσιά της ευλογίας σου
στη διψασμένη μας ψυχή που περιμένει.
Δώσε στους δούλους σου το πνεύμα σου,
καθώς στους μαθητές σου τόχες στείλει,
κι ας οδηγεί τα βήματά μας στο δικό σου θέλημα
η πύρινη του φωτισμού σου στήλη.
Χάλκεψε την ενότητά μας ακατάλυτη,
με αγάπη και ταπεινωσύνη,
κι ας είναι πάντα στις ψυχές μας άσβηστη
η δική σου ειρήνη και πνευματική ευφροσύνη.

Γ. Βερίτης

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΜΑΣΤΙΓΑ Ο ΕΘΙΣΜΟΣ ΣΤΟ INTERNET.

Σε πρωτοσέλιδο της εφ. «Η Καθημερινή» διαβάζουμε ότι ο εθισμός στο Ίντερνετ τείνει να γίνει μάστιγα της εποχής, όπως δηλώνει ο διάσημος Ιταλός ψυχίατρος δρ. Φεντερίκο Τονιόνι (μαζί με τους συνεργάτες του). Ο Τονιόνι άρχισε τώρα να εφαρμόζει μια ειδική θεραπεία απεξάρτησης από τον εθισμό στο Ίντερνετ. Το σύνδρομο αυτό παρατηρείται όλο και συχνότερα στους νέους, οι οποίοι βυθίζονται στον εικονικό κόσμο του Διαδικτύου και χάνουν την επαφή τους με την πραγματικότητα: Διαταραχές ύπνου, απώλεια της αίσθησης του χώρου και του χρόνου, δυσκολίες στην επικοινωνία, άγχος και κατάθλιψη είναι τα συμπτώματα του συνδρόμου. Σύμφωνα με ορισμένες έρευνες μέχρι και το 40% των χρηστών του Διαδικτύου μπορεί να οδηγηθούν σε εθισμό. Η προσκόλληση των νέων σε ό,τι τους ελκύει μπορεί να οδηγήσει στην αρρώστια, ακόμη και στο θάνατο.

ΜΕ ΜΙΑ ΠΡΑΞΗ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΣ

απάντησε ο 18χρονος Μουελμάρ Μεγκαλάνες στις φοβερές πλημμύρες που έπληξαν τις Φιλιππίνες τον προηγούμενο μήνα. Την ώρα του κινδύνου, δένοντας ένα σκοινί γύρω από τη μέση του γλίστρωσε από τον πνιγμό όλα τα μικρότερα παιδιά της οικογένειάς του, βγάζοντάς τα σε ασφαλές μέρος. Στη συνέχεια γύρισε στο πατρικό του σπίτι και εξασφάλισε τη ζωή των γονέων του. Δεν σταμάτησε όμως εκεί. Ο Μουελμάρ, βλέποντας και τους γείτονές του να κινδυνεύουν, έκανε ό,τι μπορούσε για να προσφέρει τη βοήθειά του και σ' αυτούς. Τελευταία

ηρωική πράξη του ήταν να βγάλει μέσα από δυνατό χείμαρρο μια νεαρή μητέρα με το έξι μηνών ηλικίας μωρό της. Ήταν ο τριακοστός άνθρωπος που έσωσε πριν ο ίδιος χαθεί μέσα στα ορμητικά νερά!.. (εφ. «Η Καθημερινή», 1-10-09). Ο ηρωισμός του Μουελμάρ και το ενδιαφέρον του για τους συνανθρώπους του φέρνει στη σκέψη μας τα λόγια του Ευαγγελίου: «Μείζονα ταύτης αγάπην ουδείς έχει, ίνα τις την ψυχήν αυτού θη υπέρ των φίλων αυτού» (Ιω. ιε', 13).

ΝΕΕΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.

Στο Ιράν η 27χρονη Μεργιέμ (Μαρία) Ρόσταμπουργκ και η 30χρονη Μαρζιέχ Εσμεϊλαμπάντ καταδικάστηκαν σε θάνατο, επειδή άλλαξαν θρήσκευμα κι έγιναν χριστιανές. Τις συνέλαβαν στις 5 Μαρτίου, όταν έγινε έφοδος στο σπίτι τους και βρήκαν εκεί την Καινή Διαθήκη. Σήμερα κρατούνται σε φυλακή της Τεχεράνης. Τις πίεσαν να απαρνηθούν την πίστη τους· εκείνες δήλωσαν επανειλημμένα ότι «δεν μετανιώνουν για τίποτα και δεν θα αρνηθούν την πίστη τους στο Χριστό». Ζήτησαν από τις οικογένειές τους 400.000 δολάρια, για να τις ελευθερώσουν, αλλά δεν τα διέθεσαν. Πρότειναν να υποθηκεύσουν τα σπίτια τους· ούτε και αυτό έγινε δεκτό. Σύμφωνα με τους ισλαμικούς νόμους, κάθε φορά που ο ιμάμης καλεί για προσευχή τους πιστούς μο υ σ ο υ λ μ ά νους, η Μεργιέμ και η Μαρζιέχ μαστιγώνονται, ταπεινώνονται και τιμωρούνται με στέρηση τροφής και νερού, μέχρι να επιστρέψουν στο Ισλάμ (πηγή: haber.mynet.com).

Αυτό, λοιπόν, είναι το Ισλάμ, το οποίο πολλοί ημέτεροι εκθειάζουν. Ούτε τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα δεν γίνονται σεβαστά. Στα πρόσωπα των δυο γυναικών ξαναζούν οι πρώτοι μάρτυρες. Ας ευχηθούμε να μείνουν πιστές «άχρι τέλους».

(π. «Απολύτρωσις», Οκτ. '09)

ΟΙ ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΕΣ ΜΕΤΑΦΕΡΟΥΝ ΒΑΣΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

που επεξηγούν και ισχυροποιούν τον προφορικό λόγο, ενώ ταυτόχρονα λειτουργούν ως ένα «παραθύρο» στις πνευματικές διεργασίες του ομιλητή. Σ' αυτό το συμπέρασμα καταλήγει πρόσφατη έρευνα που δημοσιεύτηκε στο γνωστό περιοδικό Nature και καταδεικνύει το πόσο στενά είναι δεμένες οι χειρονομίες με το λόγο, παρουσιάζοντας ένα πολύ ενδιαφέρον εύρημα: ακόμα και τυφλοί εκ γενετής χειρονομούν όταν μιλούν, έστω κι αν γνωρίζουν ότι μιλούν σε άλλους τυφλούς! Προφανώς, οι άνθρωποι αυτοί δεν

έχουν δει ποτέ τις χειρονομίες άλλων ανθρώπων, ώστε να τις μεταχειριστούν ως πρότυπα, λέει η ερευνήτρια Goldin-Meadow. Η ίδια υποστηρίζει πως οι χειρονομίες όχι μόνο αντικατοπτρίζουν, αλλά διευκολύνουν τη σκέψη, με την οποία συναρμόζεται ο λόγος. «Πρόκειται για ένα σημαντικό μέρος της διαδικασίας του λόγου», καταλήγει (εφ. ELT News, Σεπτ. '09).

«Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΗΛΙΘΙΩΝ». Αυτό είναι το νέο όνομα που δίνει στην εποχή μας το ντοκιμαντέρ που προβάλλουν από κοινού η Greenpeace και το WWF. Μέσα από έξι πραγματικές ιστορίες προβάλλονται οι σημαντικότερες πτυχές του σύγχρονου οικολογικού προβλήματος και οι κίνδυνοι που μας απειλούν, αν δεν αγαπήσουμε τον πλανήτη – σπίτι μας. Αν και δεν έχουμε παρακολουθήσει την «Εποχή των Ηλιθίων», βρίσκουμε τον τίτλο πολύ δηκτικό αλλά αληθινό (εφ. «Η Καθημερινή», 22-10-09). Άραγε, θα βγούμε από αυτή την εποχή της ηλιθιότητας, πριν να είναι πολύ αργά;

ΟΙ ΤΡΙΧΕΣ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ ΜΑΣ δεν είναι απλώς «τρίχες»... χωρίς ουσία. Να κι άλλη μια απόδειξη: ο ηλιακός συλλέκτης από τρίχες μαλλιών ανθρώπου φαίνεται πως θα είναι η νέα επανάσταση στον τομέα της ηλιακής ενέργειας, καθώς αντικαθιστά το ακριβό πυρίτιο που χρησιμοποιείται μέχρι τώρα! Η μελανίνη, χρωστική ουσία που δίνει στα μαλλιά το χρώμα τους, είναι ευαίσθητη στο φως, ενώ ταυτόχρονα δρα ως ένα είδος αγωγού. Τη σπουδαία αυτή ανακάλυψη έκανε ένας δεκαοχτάχρονος από ένα απομακρυσμένο χωριό του Νεπάλ, ο Μίλαν Κάρκι. Ο Μίλαν, μαζί με τέσσερις συμμαθητές του κατασκεύασε το πρώτο πάνελ με τρίχες ανθρώπινων μαλλιών,

το οποίο, αν παραχθεί μαζικά, προβλέπεται ότι θα κοστίζει μόνο το ένα τέταρτο της τιμής των ηλιακών πάνελ που πουλιούνται σήμερα. Το πιλοτικό πάνελ από τρίχες μπορεί να φορτίσει ένα κινητό τηλέφωνο ή ένα ζευγάρι μπαταρίες. Υπογραμμίζουμε ότι ο Μίλαν οδηγήθηκε σ' αυτή την πατέντα από τον πόθο που είχε να προσφέρει στο χωριό του και σ' όλο τον κόσμο φτηνό «πράσινο» ηλεκτρισμό (εφ. FreePress, Οκτ. '09)! Κάτι τέτοιο σίγουρα δεν είναι ...τρίχες!

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙΤΕ ΜΕ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ;

Όλο και περισσότεροι απαντούν πλέον: Ναι! Είναι οικολογικό, υγιεινό και φτηνό μέσο μετακίνησης. Με την ενσωματωμένη ηλεκτρική υποβοήθηση το ηλεκτρικό ποδήλα-

το «πιάνει» μέγιστη ταχύτητα 25 χλμ./ώρα και διατηρεί την ταχύτητά του αμείωτη με πολύ λίγο κόπο, ακόμα και στις ανηφόρες, ενώ μπορεί να λειτουργήσει

και ως συμβατικό ποδήλατο. Η μπαταρία του ηλεκτρικού κινητήρα του επαρκεί για να διανύσει μια απόσταση 35χλμ., ενώ φορτίζεται πλήρως σε 6-8 ώρες. Δεν χρειάζεστε άδεια ούτε πληρώνετε τέλη κυκλοφορίας και καύσιμα. Η τιμή του στην Ελλάδα ξεκινά από 800 ευρώ και η ζήτησή του εδω και γενικά στην Ευρώπη «κάνει θραύση» (εφ. «Η Καθημερινή», 11-10-09). Να ένας τρόπος για να συνδυάσει κανείς κάποιες μετακινήσεις του με την καθημερινή άσκηση και το σεβασμό προς το περιβάλλον.

Κόλπα πολλά έχει μάθει στη ζωή του ο χιμπαντζής της φωτογραφίας που ζει σε καταφύγιο ζώων στη Κολομβία. Ένα από αυτά, να τρώει με το κουταλάκι το φαγητό του!...

Ο δικός σας ρεπόρτερ

Δευτέρα 9 Νοεμβρίου

Ο άγιος Νεκτάριος έζησε στα χρόνια μας. Οι πολύ μεγάλοι στην ηλικία τον έφτασαν, τον γνώρισαν. Παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριο στις 9 Νοεμβρίου του 1920. Η ζωή του ήταν άγια, χωρίς κανένα ψεγάδι. Η θεολογική και επιστημονική του κατάρτιση εξαιρετική. Το μαρτυρούν και τα συγγράμματα που μας έχει αφήσει. Τα θαύματά του και στις μέρες μας είναι πολλά. Μας είναι πολύ χρήσιμο να φέρνουμε στη σκέψη μας πως κάθε άνθρωπος μπορεί, αν θέλει, να γίνει άγιος στο χώρο που βρίσκεται. Αρκεί να ζει σύμφωνα με όσα διδάσκει ο Χριστός. Δεν είναι αυτό ο πιο υπέροχος στόχος και σκοπός για τον καθένα; Ποια αξία έχουν τα λίγα χρόνια της επίγειας ζωής μπροστά στην αιώνια ευδαιμονία;

Απολυτίκιο

Σηλυβρίας τον γόνον και Αιγίνης τον έφορον, τον εσχάτοις χρόνοις φανέντα, αρετής φίλον γνησίον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ως ένθεον θεράποντα Χριστού· αναβλύζει γαρ ιάσεις παντοδαπὰς τοις ευλαβώς κραυγάζουσι· δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε θαυμασιώσαντι, δόξα τω ενεργούντι διά σου πάσιν ιάματα.

Παρασκευή 13 Νοεμβρίου

Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος (347-407) γεννήθηκε στην Αντιόχεια της Συρίας και σπούδασε εκεί και στην Αθήνα. Είναι ένα από τα μεγαλύτερα πνευματικά αναστήματα όλων των αιώνων. Ο θείος ζήλος και η ευγλωττία του πρωτοφανής. Τα συγγράμματά του μέγας θησαυρός σε ποιότητα· και σε μέγεθος πιο πολλά απ' όλων των αγίων μας. Πρωταθλητής στον κοινωνικό στίβο και ελεγκτής κάθε παρανομίας, ακόμη και της Αυτοκρατορίας Ευδοξίας. Εξορίστηκε απ' το Παλάτι επανειλημμένα. Στην πικρή εξορία παρέδωσε τον πνεύμα του στον Κύριο με τα λόγια «Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν».

Απολυτίκιο

Η τον στόματός σου καθάπερ πυρσός εκλάμψασα χάρις την οικουμένην εφώτισεν· αφιλαργυρίας τω κόσμω θησαυρούς εναπέθετο· το νύσος ημίν της ταπεινοφροσύνης υπέδειξεν. Αλλά σοις λόγοις παιδεύων, πάτερ Ιωάννη Χρυσόστομε, πρόσβενε τω Λόγω Χριστώ τω Θεώ σωθήναι τας ψυχὰς ημών.

Τετάρτη 18 Νοεμβρίου

Ο άγιος μεγαλομάρτυς Πλάτων καταγόταν από την Αγκυρα, χώρα τότε της Γαλατίας, και έζησε επί της Βασιλείας του αυτοκράτορα Διοκλητιανού (284-305). Υπήρξε φλογερός χριστιανός. Καταγγέλθηκε στον ηγεμόνα Αгриππίνο και συνελήφθηκε. Επειδή ομολογούσε ατρόμητα

τον Χριστό, με εντολή του αυτοκράτορα βασανίστηκε φρικτά από 12 στρατιώτες. Τον ράβδιζαν ανηλεώς, του έκαψαν τα πλευρά και τις μασχάλες. Του έγδαραν τις σάρκες και τέλος παρέδωσε το πνεύμα του στον Κύριο κάτω από τα ξίφη των βασανιστών του. Ο ιερός Χρυσόστομος έχει γράψει εγκωμιαστικό λόγο για τον άγ. Πλάτωνα. Αθλητές γενναιότατοι υπήρξαν οι Άγιοι μάρτυρες.

Απολυτίκιο

Η αγία μνήμη σου την οικουμένην ευφραίνει, συγκαλούσα άπαντας εν τω πανσέπτω ναώ σου· ένθα νυν μετ' εφροσύνης συναθροισθέντες, άσμασι σας αριστείας Πλάτων υμνούμεν και εν πίστει εκβοώμεν· βαρβάρων ρύσαι την πόλιν σου, Αγιε.

Τετάρτη 25 Νοεμβρίου

Τα λόγια που είπε άφοβα μπροστά στον αυτοκράτορα η αγία μεγαλομάρτυς Αικατερίνα είναι τα εξής: «Η καταγωγή μου είναι γνωστή στην Αλεξάνδρεια. Πέρασα τη νεότητά μου αναζητώντας την αλήθεια. Όσο μελετούσα, τόσο διαπίστωνα τη ματαιότητα των ειδώλων.

Γι' αυτό έγινα χριστιανή και πιστεύω στη μόνη αληθινή θρησκεία. Καύχημά μου είναι να φανώ πιστή, αντάξια νύμφη του Ιησού Χριστού». Λοιπόν, όσο μελετούσε η Αγία, τόσο έβλεπε το ψεύδος της ειδωλολατρίας. Μόνον ημιμαθείς και αμελέτητοι μπορεί να ισχυρίζονται ότι είναι άθεοι. Εμείς, μαζί με την πάνσοφη Αικατερίνα, ομολογούμε τον Χριστό μας ως τον μόνο αληθινό Θεό.

Απολυτίκιο

Την πανεύφημον νύμφην Χριστού υμνήσωμεν, Αικατερίναν την θείαν και πολιούχον Σινά, την βοήθειαν ημών και αντίληψιν· ότι εφίμωσε λαμπρώς τους κομψούς των ασεβών του Πνεύματος τη δύναμι· και νυν ως Μάρτυς στεφθείσα αιτείται πάσι το μέγα έλεος.

ΙΕΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Ευαγγελικές Περικοπές

Κυριακή 8 Νοεμβρίου (Ζ' Λουκά). Ευαγγέλιο: Λουκ. η', 41-56:

«Η παις, εγείρου» (Κόρη, σήκω επάνω.) (στίχ. 54)

Μιλάει ο Χριστός στο δωδεκάχρονο κορίτσι του αρχισυναγώγου Ιαείρου. Αλλά το κορίτσι είναι ήδη νεκρό. Και γύρω του ένα πλήθος ανθρώπων θρηνούν για το θάνατό του. Ο Χριστός όμως δεν επηρεάζεται στην απόφασή Του ούτε από τα δάκρυα για το θάνατο του κοριτσιού, ούτε από τον χλευασμό των ανθρώπων προς αυτόν, τον Κύριο. Ο Χριστός διαβλέπει την πίστη και το ταπεινό φρόνημα του πατέρα. Αυτά μετρούν στο μέγα θαύμα της ανάστασης του ανθρώπου. Ο Ιάειρος προσκυνάει εξ αρχής με ταπείνωση τον Χριστό και πιστεύει στη θαυματουργική Του δύναμη. Ιδού οι συντελεστές του θαύματος. Αυτό ζητάει ο Θεάνθρωπος από τον κάθε άνθρωπο. Αυτό ζητάει από τον καθένα μας για την υπέρβαση όλων των πάσης φύσεως εμποδίων της ζωής.

Κυριακή 15 Νοεμβρίου (Η' Λουκά). Ευαγγέλιο: Λουκ. ι', 25-37:

«Πορεύου και συ ποίει ομοίως» (Πήγαινε και κάνε και εσύ το ίδιο.) (στίχ. 37)

Η υπόδειξη του Χριστού προς τον νομικό της παραβολής, που ζήτησε να μάθει ποια είναι η σημασία της έννοιας «πλησίον», έχει την ισχύ της για όλες τις γενεές των ανθρώπων, δηλαδή όλοι να μιμούνται το παράδειγμα του καλού Σαμαρείτη. Όταν συναντούν οποιοδήποτε που να πάσχει είτε στο σώμα είτε στην ψυχή, να τον θεωρούν «πλησίον» και να του παρέχουν όσα επιβάλλει η γνήσια αγάπη. Συνεπώς, σε όλους μας δίνεται η εντολή του Κυρίου. Οποτεδήποτε και οπουδήποτε και αν βρισκόμαστε, υπαγορεύει στον καθένα μας να προσπαθούμε ανάλογα με τις δυνάμεις μας να συμπαραστεκόμαστε στις ανάγκες του «πλησίον» μας, του συνανθρώπου μας.

Κυριακή 22 Νοεμβρίου (Θ' Λουκά). Ευαγγέλιο: Λουκ. ιβ', 16-21:

«Τι ποιήσω, ότι ουκ έχω πού συνάξω τους καρπούς μου;» (στίχ. 17)

Ένας σοφός σχολιαστής αυτής της παραβολής, ο Ζιγαβηνός, παρατηρεί: «Βλέπε μοι βαθείαν άνοιαν! Δέον γαρ κενώσαι τους παλαιούς καρπούς εις γαστέρας πενήτων, και τοις πτωχοίς δωρηάσθαι, και ούτω ποιήσαι μεν και ευρυχωρίαν, ευχαριστήσαι δε και τω δωρησαμένω την ευφορίαν Θεώ, τούτο μεν ουκ ενόησε, σκοτισθείς υπό της πλεονεξίας». Φροντίδες βασανιστικές στους κοσμικούς ανθρώπους φέρνει ο πλεονασμός του πλούτου και το κοινό σφάλμα στο οποίο αυτοί παρασύρονται: όσα περισσότερα αποκτούν, τόσο πιο πολύ πέφτουν σε ανησυχίες και σε φροντίδες για το πώς θα διατηρήσουν αυτά που απέκτησαν και πώς θα προσθέσουν και άλλα σε αυτά. Και συμβαίνει να χάνουν και τον ύπνο τους με τις εναγώνιες σκέψεις τους στο πρόβλημα που ανακύπτει μπροστά τους: «Τι ποιήσω;». Το τι μας διδάσκει η περίπτωσή τους, μας το δίνει η πιο πάνω απάντηση του σοφού σχολιαστή.

Κυριακή 29 Νοεμβρίου (ΙΓ' Λουκά). Ευαγγέλιο: Λουκ. ιη', 18-27:

«Τι ποιήσας ζώνη αιώνιον κληρονομήσω;» (Τι να κάνω για να κληρονομήσω ζωή αιώνια;) (στίχ. 18)

Πολύ σοβαρό ερώτημα, που πρέπει να εξετάζεται με ενδιαφέρον από όλους μας. Γιατί καθένας μας οφείλει να ρωτά: «Τι ποιήσας ζώνη αιώνιον κληρονομήσω;». Ο άνθρωπος που το θέτει μαρτυρεί ότι πιστεύει στην ύπαρξη της αιώνιας ζωής, στην οποία οι άθεοι και άπιστοι δεν πίστευαν. Μαρτυρεί ακόμη ενδιαφέρον και φροντίδα, που οι άφρονες και απερίσκεπτοι δεν έχουν. Ορθά, λοιπόν, απευθύνεται προς τον Ιησού, για να λάβει την απάντηση πάνω στο σοβαρό αυτό ερώτημα. Πραγματικά, από κανέναν άλλον δεν μπορούμε με ασφάλεια και αλάνθαστα να πληροφορηθούμε για την οδό που μας οδηγεί στον ουρανό, παρά μόνο από αυτούς που έμαθαν από τη σχολή του Ιησού, την ακολούθησαν και εισήλθαν μέσω αυτής στον ουρανό.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Η Ειδική Παθολόγος κ. Σ. Κουρκουντή-Ξύδη παρουσιάστηκε ένα ωραίο πρωινό με το βαλιτσάκι της, κεφάλι και πανέτοιμη για την ενημέρωσή μας πάνω στο φλέγον ζήτημα των ημερών μας, τη νέα γρίπη. Παρόλο που ήταν αναλυτική και πολύ κατατοπιστική, οι ερωτήσεις από τους μαθητές στη συνέχεια έπεσαν βροχή, ώσπου στο τέλος δεν μας έμεινε ούτε μισή απορία!

Η μεταμόρφωσή μας σε «ψηφιακούς» μαθητές έχει αρχίσει. Το mini laptop (netbook), με τα οποία μας εφοδίασε το Υπουργείο και που έχουν εγκατεστημένα όλα τα βιβλία του Γυμνασίου, έκαναν την εμφάνισή τους στα θρανία μας. Ο νέος αυτός τρόπος μαθήματος προκάλεσε ποικίλες εντυπώσεις και σχόλια: άλλοι τον βρήκαν πολύ αποδοτικό κι άλλοι δήλωσαν στο τέλος ...ζαλισμένοι!

Αγωνία και δυνάτες συμμετοχές στο Σούπερ Διαγωνισμό Αρχαίων της Α' Γυμν., ο οποίος διέθετε και ειδικά εφέ! Μας αρέσει να μαθαίνουμε διασκεδάζοντας! Φυσικά, η ανάδειξη του νικητή επιφύλασσε κι ένα βραβείο...

Τη μνήμη του Αγίου Δημητρίου, που προβάλλεται και ως ένα άριστο πρότυπο για μας τους νέους, τιμήσαμε στις 26 Οκτωβρίου συμμετέχοντας σε εκκλησιασμό στην πόλη της Κορίνθου. Η συνειδητή συμμετοχή των συμμαθητών μας στη θεία λατρεία είναι εμφανής.

Ιδιαίτερα γλαφυρή και ενθουσιώδης ήταν η επίκαιρη αναφορά στα γεγονότα του 1940 που έκανε η εκλεκτή προσκεκλημένη του Σχολείου μας κ. Μ. Σπυροπούλου, Καθηγ. Παν/μίου. Η κ. Σπυροπούλου, κρατώντας συνέχεια αμείωτο το ενδιαφέρον μας, μας μετέδωσε τον ηρωικό παλμό των Ελλήνων της εποχής. Στο τέλος πήραμε δώρο το επίκαιρο βιβλίο της «Στην Εποποιία του 1940 με πίστη»!

και δημιουργίας

Με τη Γιορτή της Σημαίας ξεκίνησε στο Σχολείο μας ο Εορτασμός της Εθνικής μας Επετείου. Τραγούδια και ποιήματα για τη Γαλανόλευκη αντήχησαν σε όλους τους σχολικούς χώρους. Οι Σημαιοφόροι και οι παραστάτες πήραν τις θέσεις τους και μέσα σε επίσημη ατμόσφαιρα έγινε η απονομή των βραβείων και των αριστείων επίδοσης. Επίσης απονεμήθηκαν τα διπλώματα της Αγγλικής και της Γαλλικής Γλώσσας, που φέτος ήταν περισσότερα από άλλοτε, καθώς και έπαινοι στα

μέλη της περσινής Περιβαλλοντικής Ομάδας.
«Αιέν αριστεύειν», λοιπόν!

Ακολούθησε η εκδήλωση για το ηρωικό ΟΧΙ. Απαγγέληκαν ποιήματα. Η χορωδία τραγούδησε ζωντανά επίκαιρα τραγούδια και οι συμμαθητές μας έπαιξαν με αρκετό ταλέντο ένα συγκινητικό θεατρικό αναφερόμενο στην ηρωική υπεράσπιση του Στρατού μας στα οχυρά του ΡΟΥΠΕΛ κατά τη γερμανική εισβολή στη χώρα μας τον Απρίλιο του 1941.

Το πρωί της 28ης Οκτωβρίου ξυπνήσαμε με ανυπομονησία για την παρέλαση, μ' ένα αίσθημα περηφάνιας να κατακλύζει τις καρδιές μας. Οι συμμαθητές και οι συμμαθήτριάς μας παρέλασαν με καμάρι και σοβαρότητα που συγκινούσε. Εμείς δεν μπορούμε να πιστέψουμε πως υπάρχουν ανθέλληνες που ζητούν να καταργηθεί η παρέλαση!

Μετά από αρκετή αναμονή έφτασε η πρώτη εκδρομή της φετινής χρονιάς! Επισκεφτήκαμε τα τείχη της αρχαίας Τίρυνθας.

Εκεί μας ξενάγησαν οι συμμαθητές μας της Α' Λυκείου. Κατόπιν φτάσαμε στο Κεφαλάρι Αργολίδας και κάναμε περιήγηση

στο υποβλητικό σπήλαιο της περιοχής, μέσα στο οποίο βρίσκεται η εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής. Ο υπόλοιπος χρόνος αφιερώθηκε σ' ένα μεγάλο παιχνίδι που είχαν ετοιμάσει με έμπνευση οι καθηγητές μας. Συναγωνιστήκαμε σε διάφορους ενδιαφέροντες «σταθμούς»

όπως δισκοβολία, ακοντισμό, μπισκοτομαχίες, στοχοβολία κ.ά. κερδίζοντας ηρωικά πόντους καθ' ομάδες. Στο τέλος οι καλύτεροι ... δαφνοστολίστηκαν!

Πράσινη Οικονομία

Στις μέρες μας όλο και περισσότερες εταιρείες επενδύουν στην «πράσινη οικονομία», η οποία μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στη γενικότερη ανάπτυξη της οικονομίας, αλλά και να μειώσει σε μεγάλο βαθμό τους περιβαλλοντικούς κινδύνους.

Όμως, τι ακριβώς είναι η πράσινη οικονομία; Είναι μια ευκαιρία για επενδύσεις στις ανανεώσιμες πηγές

ενέργειας, με σκοπό τη μείωση του περιβαλλοντικού κόστους των ενεργειών του ανθρώπου πάνω στον πλανήτη. Παράλληλα, σύμφωνα με πολλούς επιστήμονες και οικονομολόγους, η «πράσινη οικονομία» είναι ένας τρόπος να βγούμε από την οικονομική κρίση.

Το θέμα είναι προς τα πού θα κατευθυνθούν οι επενδύσεις. Μια ματιά σε ορισμένα στατιστικά της οικονομίας μάς λέει πολλά. Ενδεικτικά, λοιπόν, η παγκόσμια αυτοκινητοβιομηχανία «παράγει» περίπου 1,9 τρις δολάρια και απασχολεί 4,4 εκατ. ανθρώπους και, παράλληλα, η παγκόσμια παραγωγή σιδήρου παράγει 500 δισ. δολάρια και απασχολεί 4,5 εκατ. ανθρώπους. Την ίδια στιγμή, περίπου 1,2 εκατ. άνθρωποι εργάζονται για την παραγωγή ενέργειας από βιομάζα σε τέσσερις χώρες, τη Βραζιλία, τις ΗΠΑ, τη Γερμανία και την Κίνα. Πάνω από 2,3 εκατ. εργάζονται στον τομέα της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές παγκοσμίως. Πάνω από 600.000 άνθρωποι εργάζονται στην παραγωγή θερμικής ενέργειας από τον ήλιο στην Κίνα.

Επίσης, είναι εντυπωσιακό ότι η παγκόσμια αγορά για τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αφορούν το περιβάλλον αυτή τη στιγμή ανέρχεται στα 1.000 δισ. ευρώ, σύμφωνα με Γερμανούς συμβούλους. Εκτιμάται ότι αυτή η αγορά θα μπορούσε να διπλασιαστεί το 2020. Για παράδειγμα, στη Γερμανία η βιομηχανία ανανεώσιμων πηγών ενέργειας έχει σήμερα τζίρο 22 δισ. δολάρια και απασχολεί 214.000 εργαζομένους, με προοπτική το 2010 να δημιουργήσει 700.000 νέες θέσεις εργασίας και συνολικό τζίρο γύρω στα 2.030,460 δισ. ευρώ. Την άνοιξη η Νορβηγία ανακοίνωσε ότι πρόκειται να διπλασιάσει την εθνική χρηματοδότηση που αφορά την έρευνα για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στα 3,4 δισ. δολάρια. Οι αγρότες που στην Ανατολική Αφρική καλλιεργούν βιοβιομηχανικά ή σχεδόν βιοβιομηχανικά έχουν καταφέρει να αυξήσουν το εισόδημά τους, καθώς δεν αγοράζουν φυτοφάρμακα ή λιπάσματα.

Από όλα αυτά αποδεικνύεται ότι οι δυνατότητες για ανάπτυξη που προσφέρει η «πράσινη οικονομία» είναι πολλές. Αρκεί οι πολιτικοί να εξετάζουν προσεκτικά τα νέα δεδομένα και να δείχνουν αποφασιστικότητα και τόλημη. Εμείς, οι νέοι άνθρωποι, μπορούμε να ελπίζουμε σε σημαντικές μελλοντικές ωφέλειες από μια τέτοια εξέλιξη.

**Παναγιώτης Μπάνος,
Β' Γυμνασίου**

(Πηγή: εφ. «Η Καθημερινή», 30/08/09)

Εικόνες από την Ιεραποστολή στη Μαδαγασκάρη

της **Ελισάβετ Φωτοπούλου**,
Καθηγ. Φιλολόγου

Παραπήγματα με απλωμένεςπραμάτειες και φαγητά, στοιβαγμένα λiewφορείκια, μωρά που κουβαλούν στην πλάτη τους άλλα μωρά, ψηλόλιγνες κοπέλες που μεταφέρουν στο κεφάλι τους οτιδήποτε –από καλαθί με φρούτα έως και τους τιμεντόλιθους της οικοδομής. Λάσπη, βρωμιά, αλλή ταυτόχρονα μάτια καθαρά, χαμόγελα παιδικά και οι αλάνες γεμάτες... κι ένα τόπι κάνει τα μικρά αδύνατα ποδαράκια να τρέχουν πέρα-δώθε! Ένα ποτάμι λασπερό και βρώμικο έχει σημαντική θέση στη ζωή των ανθρώπων: πλένουν τα ρούχα τους, αλλή πλένονται και οι ίδιοι, πίνουν νερό, αλλή βάζουν και λάσπη για να φτιάξουν τούβλα.

Αυτή είναι η εικόνα που προσλαμβάνει κανείς αν περιηγηθεί για πρώτη φορά στην πρωτεύουσα της Μαδαγασκάρης, το Αντανανρίβο.

Ένας τόπος πολύ μακρινός από την πατρίδα μας, διαφορετικός και ιδιαίτερος. Με πλούσια φυσική ομορφιά, με μεγάλη ποικιλία και εναλλαγή στα τοπία, με ζωή περίεργα και μοναδικά στον κόσμο.

Σε αντίθεση με τον τόπο τους, οι κάτοικοι είναι φτωχοί και επιβιώνουν κάτω από πολύ δύσκολες και συχνά απάνθρωπες συνθήκες ζωής. Η καθημερινότητά τους απαιτεί μεγάλο σωματικό κόπο και θυσίες χωρίς όμως αυτές οι θυσίες να βελτιώνουν κάπως τη ζωή τους.

Με το ξημέρωμα της νέας μέρας ο αγώνας τους είναι ο ίδιος. Διαρκής και έντονος, αν θέλουν να εξασφαλίσουν το καθημερινό πιάτο φαΐ, που δεν περιλαμβάνει παρά μια κουπά ρύζι.

Τα σπιτάκια τους, που μόνοι κατασκεύασαν, φτιαγμένα από λασπότουβλα ψημένα στον ήλιο, ή στο νότο από καλαμιές και άχυρα, είναι μικρά και αποπνικτικά. Σε ένα ή δυο δωμάτια κοιμούνται όλοι μαζί, ανάβουν φωτιά και ψήνουν το

φαΐ τους. Ένα-δυο μικρά παραθυράκια μόνο υπάρχουν ψηλά στον τοίχο για να επιτρέπουν σε λιγοστό φως και οξυγόνο να μπαίνει και να τους προστατεύουν από τη λαύρα του καλοκαιριού ή από τη σκόνη και το χώμα που ξεσηκώνουν οι μουσσώνες το καλοκαίρι.

Φτωχοί και απομακρυσμένοι από κάθε είδους προηγμένο πολιτισμό, ζουν υπομονετικά τη ζωή τους με πρωτοφανή καρτερία και στωικότητα. Οι άνθρωποι αυτοί, στο νότιο ημισφαίριο του πλανήτη μας, βρίσκουν την παρηγοριά και την ελπίδα που τους λείπει, στο πρόσωπο του πατέρα τους, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου κ. Ιγνατίου και στην πίστη που τους προσφέρει

ο Ορθόδοξη Εκκλησία. Ο Δεσπότης φροντίζει να τους μεταδώσει την Αλήθεια του Χριστού και του Ευαγγελίου, αλλή ταυτόχρονα να τους βοηθήσει και να τους συμπαρασταθεί στον αγώνα της επιβίωσης.

Εκινώντας λοιπόν από τα παιδιά, κάθε πρωί στην αυλή της Ορθοδόξου Ιεράς Επισκοπής καταφτάνουν εκατοντάδες παιδάκια, για να εισπράξουν μαζί με το γάλα και τα μπισκότα που τους προσφέρονται και την ξέχειλη αγάπη του Δεσπότη. Από το δικό του χέρι θα λάβουν συχνά τη μερίδα τους, αλλή και ένα χάδι ή ένα φιλικό χτύπημα στο κεφαλάκι τους. Μόλις τον δουν, όλα προσδοκούν να τα προσέξει και το χαμόγελο ζωγραφίζεται λαμπερό στα προσωπάκια τους όταν τα πλησιάσει και αστεί-

ευτεί λιγάκι μαζί τους με ανακατεμένα ελληνικά και μαλγκάς (η τοπική γλώσσα). Είναι παιδάκια που μεγαλώνουν σχεδόν μόνα τους στους δρόμους, χωρίς την προστασία του οικογενειακού περιβάλλοντος και χωρίς τη δυνατότητα για τα περισσότερα από αυτά της καλλιέργειας και της μόρφωσης. Κι όμως γνωρίζουν να περιμένουν υπομονετικά και ειρηνικά, ξέρουν την ευγένεια και δεν αντιδρούν μεταξύ τους.

συνέχεια στη σελ. 206

Εφηβικά χούστα...

(Γραμμένο από παιδιά για παιδιά, παίχτηκε στη φετινή κατ/κή μας περίοδο)

(Δωμάτιο κατάλληλα διαμορφωμένο)

- : Αυτό το παιδί είναι πολύ ακατάστατο! Πετάει τα πράγματά του όπου βρει.
- : Τι έχεις πάλι, μαμά; Τι ψάχνεις τόσο ανήσυχα;
- : Ψάχνω να βρω μια κόκκινη μπλούζα του αδερφού σου που αγόρασε, λέει, προχθές.
- : Ε, μη σκας. Τόσες κόκκινες μπλούζες έχει. Ας φορέσει στο πάρτι μια άλλη.
- : Για πήγαινε να το πεις και στον ίδιο. Αυτός θέλει να βάλει, σώνει και καλά, την μπλούζα που αγόρασε προχτές!
- : Καλά, πάω και θα δεις.... *(Η μητέρα συνεχίζει να ψάχνει. Μετά από λίγο επιστρέφει η κόρη)*. Μαμά, την μπλούζα που θέλει ο Μιχάλης πρέπει οπωσδήποτε να του την βρούμε. Είναι μια πολύ ακριβή και «ιν» μπλούζα. Μάλιστα έχει και κάτι λαδιές πάνω της.
- : Λαδιές; Τότε τι μου είπε ότι είναι καινούργια; Λαδωμένη την αγόρασε;
- : *(γελάει)* Όχι και λαδωμένη! Σαν να είναι λαδωμένη. Έχει κάτι στάμπες από λαδιές. Είναι πολύ της μόδας.
- : Α!... κατάλαβα. Δεν χρειάζεται να ψάχνουμε άλλο. Ξέρω πού βρίσκεται η περιβόητη αυτή μπλούζα: την πέταξα στα σκουπίδια!
- : Στα σκουπίδια;
- : Ναι! Πού να φανταστώ ότι αυτό το ρούχο, το γεμάτο λαδιές, θα ήταν η «ολοκαίνουργια» μπλούζα του Μιχάλη! Δε μου 'λεγε να του δώσω εγώ λίγο καλό μανιάντικο λάδι από το χωριό!
- : Μαμά, πάρε το όπως θες αυτό. Σου λέω όμως, για να ξέρεις, ότι για μας τους νέους τα χαρακτηριστικά της σημερινής μόδας στηρίζονται σε μια ολόκληρη θεωρία. Είναι μια διαμαρτυρία κατά του «καθωσπρετισμού».
- : Κι έτσι φτάσαμε να χρυσοπληρώνουμε τις «επώνυμες» λαδιές και να χάνουμε κάθε καλαισθησία!
- : Εγώ πάντως πάω να ενημερώσω τον Μιχάλη για την τύχη της μπλούζας του. *(Φεύγει. Χτυπάει το κουδούνι της πόρτας του σπιτιού.)*
- : Καλησπέρα, κυρία Παναγιώτα. Τι κάνετε;
- : Καλησπέρα!!! *(με έκπληξη)*
- : Είμαι η Τζένη, η φίλη της Αννέτας. Με θυμάστε;
- : Ναι... τώρα σε θυμήθηκα... Αλλά εσύ έχεις αλλάξει πολύ!
- : Ε, ίσως επειδή έκοψα κοντά τα μαλλιά μου. Και τα έβαψα λιγάκι. Μπορεί και οι χρωματιστοί μπλε φακοί επαφής που φοράω...
- : Βλέπω έχεις και έντονα διακοσμητικά στο πρόσωπό σου!
- : Α! θα εννοείτε τα σκουλαρίκια μου. Ξέρετε, μ' αρέσει να αλλάζω στυλ. Για μένα είναι ένας τρόπος έκφρασης, θα έλεγα και αντίδρασης στον σημερινό «κομφορμισμό».
- : *(Κάπως ειρωνικά)* Δηλαδή, από το φυσικό κάλλος του προσώπου μας ξεπέφτουμε σ' αυτές τις αφύσικες εκκεντρικότητες... *(Χτυπάει πάλι το κουδούνι. Μπαίνει και η άλλη φίλη της Αννέτας.)*

- : Χριστιάνα! Τι έκπληξη είναι αυτή;
- : Τάνια, κυρία Παναγιώτα, τώρα πια Τάνια. Ξέρετε, το Χριστιάνα είναι πια συνηθισμένο.
- : Βλέπω πως άρχισαν να σε εκφράζουν τα ασυνήθιστα! (Μπαίνει η Αννέτα.)
- : Φίλες μου, καλώς ήρθατε! Τζένη! ανανεωμένη σε βλέπω, όπως πάντα. Και συ Τάνια. Το μαλλί σου είναι υπέροχο!
- : Μαλλί; Εμένα μου θυμίζει την φλοκάτη της μάνας μου.
- : Αλήθεια, Τάνια. Βλέπω πως αφήνεις άλουστα τα μαλλιά.
- : Είναι νέο είδος χτενίσματος, «ράστα».
- : Μα εσύ όπως φαίνεται δεν χρησιμοποιείς χτένα!
- : Καλέ μαμά! Δεν μπορείς να πιάσεις τη νοοτροπία των κοριτσιών της εποχής μας!
- : (χαμηλόφωνα) Εσύ, Αννέτα, κοίτα μην «πιάσεις» κανένα παράσιτο... Κορίτσια, πραγματικά απορώ και εκπλήσσομαι! Εσείς, που εκ φύσεως υπάρχει μέσα σας η καλαισθησία, πώς είναι δυνατόν να παρασύρεστε από μια συνήθεια που προβάλλει την απλυσία, την κακογουστιά, την ασχήμια;
- : Μαμά, μόδα είναι αυτή. Ευχήσου κάποτε να περάσει. Και καλά θα 'ναι να περάσει γρήγορα, ώστε να μη βλέπουμε τους Γονείς μας να δυσφορούν στα γούστα μας.
- : Ότι θα περάσει, θα περάσει. Αλλά τα κατάλοιπα που αφήνει πίσω της με ανησυχούν. Η νοοτροπία που καλλιεργεί στους νέους με προβληματίζει. Και, όπως βλέπω, πάμε από το κακό στο χειρότερο.
- : Μαμά, μας έκανες σήμερα την καρδιά περιβόλι. Και μας αφήνεις τώρα να πάμε πού; Να πάμε για διασκέδαση;... Μας γέμισες με τα λόγια σου ενοχές.
- : Ακούστε να σας πω, φίλες μου. Είμαι πολύ προβληματισμένη αυτή τη στιγμή. Έφυγα από το σπίτι μου χωρίς να χαιρετήσω τη μαμά μου. Μου μίλησε και αυτή για βλαπτικές υπερβολές και για την αχαarakterίστη συμπεριφορά στους τρόπους, στην εμφάνιση, στο ντύσιμό μας. Τώρα βλέπουμε πάλι από τη μητέρα της Αννέτας την ίδια στάση. Μήπως κάπου στηρίζεται η άποψή τους; Κάποιο δίκιο θα έχουν. Ε, λοιπόν. Σας λέω ξεκάθαρα: Δε μου κάνει καρδιά τώρα να βρεθώ απόψε στο πάρτι με τα ξεσαλώματα. Άρχισαν να με πνίγουν και εμένα οι ενοχές...
- : Για να είμαι ειλικρινής, και εγώ τα ίδια αισθάνομαι αυτή τη στιγμή μέσα μου. Νιώθω σα να είμαι μια μαριονέτα και να με τραβάει ο άνεμος του μοντερνισμού πέρα δώθε. Αλήθεια, βρε κορίτσια, τι μας συμφέρει πιο πολύ; Να κολλάμε στο συρμό σαν κλόουν ή να συμμορφωνόμαστε προς τα σταθερά και αξιοπρεπή γούστα των γονιών μας;
- : Ε, τότε λοιπόν, ας αλλάξουμε ρότα και ας κάνουμε το πάρτι μας εδώ, στο σπίτι μας. Ας μιλήσουμε με ευθύνη για το μέλλον της ζωής μας. Ας γίνουμε πιο μαχητικές!
- : Αν υποχωρήσεις σε κάθε τι που μας υποτιμά και μας βλάπτει. Και ας επικρατήσει στη ζωή μας η σύνεση κι η λογική.

• Η υγεία

• Health (Αγγλικά)

• η ασθένεια • illness • la maladie • la malattia

ο πυρετός
fever
la fièvre
il febbre

ο πονοκέφαλος
headache
le mal de tête
il mal di testa

η αιμορραγία της μύτης
nosebleed
le saignement de nez
l'emorragia nasale

ο βήχας
cough
la toux
la tosse

το φτέρνισμα
sneeze
l'éternuement
lo starnuto

το κρυολόγημα
cold
le rhume
il raffreddore

η γρίπη
flu
la grippe
l'influenza

η συσκευή για εισπνοές
inhaler
l'inhalateur
l'inalatore

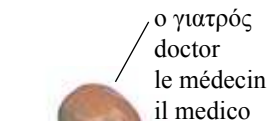
η ναυτία
nausea
la nausée
la nausea

η ανεμοβλογιά
chickenpox
la varicelle
la varicella

το εξάνθημα
rash
l'éruption
lo sfogo

ο γιατρός
doctor
le médecin
il medico

η συνταγή
prescription
l'ordonnance
la ricetta

η ασθενής
patient
la patiente
la paziente

η ιατρική εξέταση
medical examination
l'examen medical
la visita medica

• η επίσκεψη • consultation
• la consultation • la visita

• La santé (Γαλλικά)

• La salute (Ιταλικά)

• το διάστρεμμα • strain
• l'entorse • la slogatura

η κούνια
sling
l'écharpe
la fascia a tracolla

το κάταγμα
fracture
la fracture
la frattura

το κολάρο
neck brace
la minerve
il collare

το κόψιμο
cut
la coupure
il taglio

το γδάρισμα
graze
l'écorchure
la sbucciatura

η μελανιά
bruise
la contusion
il livido

η αγκίδα
splinter
l'écharde
la scheggia

το ηλιακό έγκαυμα
sunburn
le coup de soleil
la scottatura

το έγκαυμα
burn
la brûlure
l'ustione

η δαγκωνιά
bite
la morsure
il morso

το τσίμπημα
sting
la piqûre
la puntura

η γάζα
gauze
la gaze
la garza

ο επίδεσμος
dressing
le pansement
la bendatura

η πληγή
wound
la blessure
la ferita

το ατύχημα
accident
l'accident
l'incidente

(Διασκευή από το Εξάγλωσσο
Οπτικό Λεξικό, εκδ. Ελληνικά
Γράμματα, 2004)

Περλορογκιή

Τερπνά και ωφέλιμα

ΣΠΑΘΙ ΚΑΙ ΣΤΕΜΜΑ

Ο Αυτοκράτορας Κάρολος ο μέγας, ο γνωστός Καρλομάγνος, ενδιαφερόμενος να εκπαιδεύσει το παιδί του και διάδοχό του και να γνωρίσει τις προθέσεις του για τη μελλοντική διαχείριση της Βασιλείας του, δημιούργησε μια εντυπωσιακή τελετή. Η τελετή οργανώθηκε για τη μέρα της ενηλικίωσης του διαδόχου.

Έβαλε στην αίθουσα του θρόνου, όπου είχε προσκαλέσει και τους αξιωματούχους της αυτοκρατορίας του, δύο βάρη: Στο ένα άστραψε το βαρύτιμο στέμμα της βασιλείας που φορούσε ο αυτοκράτορας στις πιο επίσημες παραστάσεις του. Στο άλλο τοποθέτησε εντυπωσιακά το καλό του σπαθί, αστραφτερό κι αυτό, που το φορούσε στις παρελάσεις και τις επιθεωρήσεις των στρατευμάτων. Κάλεσε κατόπιν το διάδοχο να διαλέξει ένα από τα δύο. Ποιο προτιμούσε ο ίδιος. Το παιδί, νέος και ευθυτενής, παρατηρούσε με θαυμασμό και τα δύο. Τον προσφέρονταν χωρίς καμία δική του κόπωση. Στο πρόσταγμα του Αυτοκράτορα «πάρε όποιο θέλεις», ο νέος με βήμα σταθερό προχώρησε προς το σπαθί! Όλοι ξαφνιάστηκαν... Το στέμμα ήταν πιο λαμπερό! Το παιδί παίρνει με σιγουριά το σπαθί στο χέρι του και με κείνο δείχνοντας το στέμμα, λέγει:

«Με το σπαθί, το στέμμα!»

Η ΔΙΚΕΛΛΑ

Ένας γέροντας γεωργός με λαχτάρα υποδέχτηκε το σπουδασμένο παιδί του που γύριζε στο χωριό ύστερα από τις σπουδές του στην Ευρώπη. Ο νέος είχε γίνει σοφός. Κατέκτησε περγαμινές και πτυχία. Γνώρισε τιμές και πήρε πανεπιστημιακούς τίτλους. Πάνσοφος ακουγόταν στο χωριό του. Ο πατέρας καμάρωνε!

Τις πρώτες μέρες ο νέος ήταν σιωπηλός. Δεν συζητούσε. Απέφευγε τους χωριανούς. Όποιος τον ρωτούσε, του απαντούσε ξενόγλωσσα. Και στον πατέρα ακόμη επαινούσε τις ξένες χώρες και περιφρονούσε την Ελληνική γλώσσα. Τα το-

πικά ήθη και τα έθιμα τού ήταν απαράδεκτα. Ο πατέρας άρχισε να στενοχωριέται.

Μια μέρα πήρε το παιδί του κοντά στα χωράφια, για να του θυμίσει τον τόπο με τις παιδικές του αναμνήσεις. Μήπως και αλλάξει. Εκεί που περπατούσαν και οι δύο μέσα στα χωράφια, ο νέος τραγουδούσε και μονολογούσε, ξενόγλωσσα. Ο πατέρας τού μιλούσε Ελληνικά και κείνος δεν έδινε απάντηση. Κάποια στιγμή ο νέος, από απροσεξία, πάτησε το γυριστό σιδερένιο τμήμα μια δικέλλας (εργαλείο συγκομιδής χόρτου) και κείνο πετάχτηκε και τον κτύπησε με το ξύλινο κοντάρι κατακέφαλα. Ο νέος ξέχασε τις ξένες γλώσσες και άρχισε να βρίζει μισοζαλισμένος, στα Ελληνικά. Ο πατέρας δεν έχασε την ευκαιρία. «Θυμήθηκες τα Ελληνικά, παιδί μου;» του λέει.

Όσοι ξεκόβουν απ' την παράδοση, τη γλώσσα, την πίστη στο Θεό και την Εκκλησία, χρειάζονται τη δικέλλα!

Εστάλησαν από τον **Σπ. Β.**

Διαστημικός τουρισμός!

Σήμερα, στην καταναλωτική εποχή μας, κοινή είναι η διαπίστωση του εγκλωβισμού του ανθρώπου στα τεχνολογικά μέσα που διαθέτει για την εξυπηρέτηση των αναγκών του.

Μια απόδειξη της αλαζονείας του σημερινού ανθρώπου αποτελεί η κατασκευή ενός ιδιωτικού διαστημοδρομίου(!) στο νότιο τμήμα της Πολιτείας του New Mexico, σε μια έκταση 17 τετραγωνικών μιλίων! (Spaceport America). Το κόστος κατασκευής του ανεβαίνει στα 200 εκατομμύρια δολάρια. Οι κατ' άτομο αρχικές τιμές των διαστημικών εισιτηρίων ξεκινούν από 200.000 δολάρια! Το διαστημικό ταξίδι θα διαρκεί 2 ώρες και 50 λεπτά. Οι επιβάτες (έως 6 τον αριθμό) θα πετούν με το Spaceship Two, από όπου θα έχουν τη δυνατότητα να δουν τον έναστρο ουρανό για 3-6 λεπτά, σε συνθήκες έλλειψης βαρύτητας.

Τον προηγούμενο αιώνα, αυτά ακούγονταν σαν σκέψη επιστημονικής φαντασίας. Σήμερα, όμως, πολλοί τα βλέπουν σαν σπουδαίο επίτευγ-

μα των επιστημόνων. Ωστόσο, πολλοί από αυτούς δεν βάζουν τις γνώσεις τους στην υπηρεσία των πραγματικών αναγκών του ανθρώπου για το κοινό καλό, αλλά στην ικανοποίηση των άπληστον φιλοδοξιών τους.

Ασύνητα ενεργούμε. Αντί να αγωνιζόμαστε για τη διάσωση του πλανήτη που μας φιλοξενεί, πάμε όλως αντίθετα. Τον επιβαρύνουμε με επιπλέον ζημιολόγους ρύπους και αποδεικνύουμε ότι είμαστε κακοί διαχειριστές.

Σκεφτόμαστε ατομοκεντρικά. Ενώ δυσκολευόμαστε να διανύσουμε λίγα χιλιόμετρα στη γη για

να επισκεφθούμε κάποιον άρρωστο συγγενή μας, πολύ εύκολα και ευχάριστα επιθυμούμε να ταξιδέψουμε ασύλληπτες αποστάσεις για να δούμε από κοντά τον ουρανό.

Με τι συνείδηση διαθέτει ο σημερινός άνθρωπος 200.000 δολάρια για ένα εισιτήριο που προσφέρει 3 ώρες ξεχωριστής και επικίνδυνης εμπειρίας; Αν τα χρήματα αυτά τα προσφέραμε για την φτώχεια των ανθρώπων που πάσχουν, θα αισθανόμασταν τον έναστρο ουρανό και τα ανεξερεύνητα μυστήριά του, ν' αποκαλύπτονται... μέσα μας!

Μαρία Σαββανικολάου, Γ' Λυκείου

Τα Πρωτάκια χράφουν για τις εκδηλώσεις της 28ης Οκτωβρίου στο Σχολείο μας

Γιορτάσαμε με ενθουσιασμό το ηρωικό ΟΧΙ

Προχθές γιορτάσαμε την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Το Σχολείο μας τίμησε ξεχωριστά αυτή τη γιορτή.

Ανήμερα της Δευτέρας 26 Οκτωβρίου, του Αγ. Δημητρίου, πήγαμε για εκκλησιασμό στον Άγιο Νικόλαο Κορίνθου. Όταν τέλειωσε η Θ. Λειτουργία επιστρέψαμε στο Σχολείο. Η κ. Μ. Σπυροπούλου, Καθηγήτρια Παν/μίου, μας μίλησε για το μεγάλο ΟΧΙ των Ελλήνων και την πατρίδα μας. Στο τέλος της ομιλίας πήραμε δώρο απ' το Σχολείο μας το επίκαιρο βιβλίο της κ. Σπυροπούλου «Η Εποποιία του 1940 με πίστη». Φύγαμε για τα σπίτια μας ενθουσιασμένοι από όσα μάθαμε.

Τρίτη 27 Οκτωβρίου, μέρα της σχολικής γιορτής. Όλοι είμαστε με την επίσημη σχολική ενδυμασία μας. Πρώτα κάναμε πρόβα παρέλασης. Το βήμα μας ήταν καλό και ο γυμναστής μας έμεινε πολύ ευχαριστημένος. Ύστερα κατεβήκαμε στην αίθουσα του θεάτρου. Η γιορτή μας ήταν υπέροχη. Η χορωδία, με συνοδεία οργάνων, τραγούδησε τέλεια. Αλλά και το σκετς ήταν πολύ ωραίο και δραματικό και μας συγκίνησε όλους. Όταν

τέλειωσε, νιώθαμε όλοι λίγο κουρασμένοι αλλά και πολύ χαρούμενοι...

Κατερίνα Τσιμπίκου, Α' Γυμνασίου

28η Οκτωβρίου, το Σχολείο «απογειώνεται»

Είναι μέρες γιορτινές. Οι προετοιμασίες της 28ης Οκτωβρίου άρχισαν.

Τα Εκπαιδευτήρια «Απ. Παύλος» ζουν μέσα σε ένα κλίμα εορταστικό: πρόβες για τη χορωδία, συγκέντρωση των στολών και των σκηνικών για το σκετς, φροντίδα για την επίσημη ενδυμασία της παρέλασης και παντού σημαίες. Όλα ετοιμάζονται από τα παιδιά και τους καθηγητές με έντονους ρυθμούς και χαρά.

26 Οκτωβρίου. Τα σχολικά μας μεταφέρουν στην εκκλησία για τον εορτασμό του Αγίου Δημητρίου. Κατόπιν στο σχολείο συγκεντρωνόμαστε στην αίθουσα τελετών, για να παρακολουθήσουμε την ομιλία της κ. Μ. Σπυροπούλου, Καθηγήτριας του Παν/μίου Αθηνών. Μας μιλάει για τις παιδικές της αναμνήσεις από την περίοδο του 1940. Στο τέλος της πολύ ζωντανής ομιλίας της μας παρουσιάζει το νέο βιβλίο της που έγραψε

Πιλολογικὴ γυνεὰ

πρόσφατα, με τίτλο «Εποποιία του 1940 με πίστη». Ύστερα, μια έκπληξη περιμένει τον καθένα μας πάνω στο θρανίο του: ένα βιβλίο κι ένα περιοδικό. Τα δώρα μας είναι ο «Πυρσός», το περιοδικό μας, και η «Εποποιία του 1940 με πίστη»!

27 Οκτωβρίου, παραμονή της εθνικής επετείου. Γίνεται η σχολική μας γιορτή. Η παραλαβή της Σημαίας από τους σημαιοφόρους και τους παραστάτες, οι βραβεύσεις μαθητών, το σκετς για το Ρούπελ, η χορωδία. Αυτή η γιορτή θα μας μείνει αζέχαστη. Αργότερα, η τελευταία πρόβα παρέλασης. Μας υπενθύμισαν για... 26η φορά να σηκώνουμε τα χέρια ψηλά!

Έφτασε η 28η Οκτωβρίου, η μεγάλη μέρα του Σχολείου μας! Συγκεντρωθήκαμε στην Κόρινθο, ανάμεσα σε ένα πλήθος σχολείων. Η παρέλαση αρχίζει και η εκφωνήτρια αναγγέλλει το Σχολείο μας. Φυσικά δεν ξεχάσαμε να έχουμε τα χέρια ψηλά και να γυρίσουμε τα κεφάλια μας στους επισήμους! Καθώς φτάναμε στο τέλος, αισθανθήκαμε όλοι να μας πλημμυρίζει ένα γλυκό αίσθημα χαράς...

Δημήτρης Σπανός, Α΄ Γυμνασίου

Ο εορτασμός του ηρωικού «ΟΧΙ» στο Σχολείο μας

Ήρθε πάλι η επέτειος του ηρωικού «ΟΧΙ». Το Σχολείο μας γιόρτασε με πολλή χαρά και εν-

θουσιασμό. Όλοι συμβάλαμε, καθηγητές και μαθητές, για να ετοιμαστούν οι ωραίες εκδηλώσεις μας.

Στις 27 Οκτωβρίου κάναμε τη γιορτή μας. Το πρώτο μέρος της ήταν η «Γιορτή της Σημαίας», στην οποία παραδόθηκε η Σημαία στους Σημαιοφόρους, ψάλαμε τον Εθνικό Ύμνο και βραβεύτηκαν οι μαθητές που άριστευσαν την προηγούμενη χρονιά. Ακολούθησε το δεύτερο μέρος, η γιορτή του «ΟΧΙ». Όλο το Σχολείο τραγούδησε ζωντανά επίκαιρα τραγούδια και μερικά παιδιά έπαιζαν ένα όμορφο θεατρικό. Θέμα του ήταν τα οχυρά του Ρούπελ, όπου ο στρατός μας αντιστάθηκε με ηρωισμό, με αποτέλεσμα να καθυστερήσει τους Γερμανούς. Στις μάχες εκείνες σκοτώθηκαν πολλοί στρατιώτες τους. Η γιορτή ήταν τέλεια. Όλοι οι γονείς που την παρακολούθησαν ικανοποιήθηκαν πολύ.

Ανήμερα της 28ης συγκεντρωθήκαμε στο κέντρο της Κορίνθου, στον τόπο της παρέλασης. Όλοι μάς είπαν πως παρελάσαμε πάρα πολύ καλά. Πήγαμε σπίτια μας ευχαριστημένοι, γιατί είχαμε αποδώσει καλά στην παρέλαση και γιατί έτσι τιμήσαμε τους προγόνους μας που πολέμησαν για να είμαστε σήμερα ελεύθεροι.

Έτσι έκλεισαν οι εορτασμοί για την 28η Οκτωβρίου. Εύχομαι και του χρόνου να γιορτάσουμε τόσο ωραία, όσο φέτος!

Σωτήρης Παπαγεωργίου, Α΄ Γυμνασίου

συνέχεια από σελ. 199

Φυσικά το έργο της Ορθοδόξου Ιεραποστολής στη Μαδαγασκάρη δεν αρκείται σε αυτό, αντιθέτως είναι μεγάλο και πολυήπλευρο. Έχει οργανώσει συσσίτιο για τις άπορες οικογένειες, τάζει καθημερινά σχολεία, όπου παρέχει το δώρο της δωρεάν εκπαίδευσης σε ένα τόπο που το σχολείο θεωρείται περιττή πολυτέλεια. Λειτουργεί με δικά της αποκλειστικά έξοδα κλινική με δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και βοηθά όλα τα ανήμπορα μέλη της να orthοποθήσουν σωματικά και πνευματικά. Επιπροσθέτως κάθε άρρωστος ή πονεμένος που θα χτυπήσει την πόρτα της Εκκλησίας αντιμετωπίζεται ως κατά Χριστόν αδελφός και δεν φεύγει πριν του δοθεί απλόχερα μια λύση στο

πρόβλημά του.

Έτσι οι άνθρωποι νιώθουν και εκτιμούν την πραγματική αγάπη και δεν είναι λίγοι αυτοί που ζητούν να μάθουν από πού πηγάζει και να Την ασπασθούν διά του Ιερού Βαπτίσματος.

Μπορεί η απόσταση που μας χωρίζει από τη μακρινή Μαδαγασκάρη να μετράει πολλὰ χιλιόμετρα, όμως δεν είναι αδύνατον ούτε απίθανο για εμάς να δείξουμε την αγάπη μας σε αυτόν το λαό, ο οποίος πραγματικά διψά να ζήσει Χριστό και που οποιαδήποτε μικρή βοήθειά μας αποτελεί γι' αυτούς πολύτιμο ξαλάφρωμα στην καθημερινή τους βιοπάλη.

Ανέκδοτα

Στον ζωολογικό κήπο:
- Τρέξτε, κύριε φύλακα! Η πεθερά μου μπήκε κατά λάθος μέσα στο κλουβί του λιονταριού! Τρέξτε να προλάβετε το κακόμοιρο το ζώο...

- Ποιο είναι το πιο δυστυχισμένο πλάσμα στον κόσμο;
- Μια καμπλοπάρδαλη με πονόλαιμο.
- Λάθος! Μια σαρανταποδαρούσα με κάλους!

Ο δάσκαλος, αφού κάνει στην τάξη ένα μάθημα για την τιμιότητα, στο τέλος ρωτάει έναν μαθητή:
- Τι θα έκανες λοιπόν, παιδί μου, αν έβρισκες στο δρόμο 10 ευρώ; Θα τα κρατούσες;
- Όχι, βέβαια, κύριε, απαντά ο μαθητής.
- Μπράβο! Τι θα τα έκανες; συνεχίζει ο δάσκαλος.
- Θα αγόραζα δέκα σοκολάτες, κύριε!

Γρίφοι

1. Τα δύο Όχι

Σε μια δίκη βρίσκονται σε δίλημμα αν πρέπει να καταδικάσουν τον κατηγορούμενο ή όχι. Έτσι, αποφασίζουν να βάλουν κλήρο. Γράφουν λοιπόν σ' ένα χαρτάκι Ναι και σ' ένα άλλο Όχι. Ο κατηγορούμενος θα αθωωθεί μόνο αν κατά την κλήρωση βγει το Ναι. Κάποιοι όμως εχθροί του κατηγορούμενου, προκειμένου αυτός να καταδικαστεί οπωσδήποτε, αντικαθιστούν τα χαρτάκια με άλλα που γράφουν και τα δύο Όχι. Εκείνος το καταλαβαίνει και χρησιμοποιώντας ένα τέχνασμα σώζεται! Τι τέχνασμα χρησιμοποίησε;

2. Ο μαγνήτης

Έχουμε δύο ράβδους από σίδηρο. Αν' αυτές μόνο η μία είναι μαγνητισμένη. Πώς θα βρούμε ποια είναι η μαγνητισμένη, χωρίς να χρησιμοποιήσουμε τίποτε άλλα εκτός από τις δύο ράβδους;

Βρείτε 9 λέξεις σχετικές με τον Νοέμβριο.

Κρυπτόλεξο

Δ	Ι	Α	Γ	Ω	Ν	Ι	Σ	Μ	Α
Α	Ι	Δ	Ο	Σ	Ι	Ε	Ζ	Β	Ι
Π	Λ	Η	Α	Χ	Ι	Μ	Μ	Λ	Κ
Α	Τ	Ρ	Π	Σ	Υ	Ψ	Σ	Ρ	Α
Η	Ν	Λ	Η	Ι	Ρ	Β	Α	Γ	Τ
Τ	Ρ	Δ	Τ	Ρ	Σ	Υ	Ψ	Σ	Ε
Γ	Ζ	Τ	Ρ	Ι	Α	Ν	Τ	Α	Ρ
Ζ	Σ	Ο	Λ	Ε	Γ	Γ	Α	Ν	Ι
Ε	Ν	Δ	Ε	Κ	Α	Τ	Ο	Σ	Ν
Β	Γ	Ζ	Η	Κ	Θ	Σ	Η	Π	Α

Ν.Π.

Λύσεις προηγούμενου τεύχους

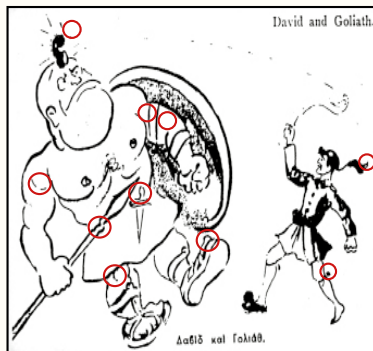
► Ακροστιχίδα

1. Έθνος
2. Λεβεντιά
3. Εισβολή
4. Υπέρμαχος
5. Θυσία
6. Εμπρός
7. Ρούπελ
8. Ίντζος
9. Αγώνας

► Επίκαιρο Παζλ

Τα κομμάτια μπαίνουν με την εξής σειρά:
3, 2, 1, 7,
6, 9, 4, 5,
8.

Διαφορές

Εκπαιδευτήρια (ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ) «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

(Γυμνάσιο - Λύκειο)

ΟΣΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΑΤΕ ΣΧΟΛΕΙΟ:

- για να μάθει το παιδί σας καλά γράμματα
- για να διαπλάσει αkéραιο χαρακτήρα
- για να δυναμώσει τη θέλησή του
- για να αναπτύξει το σεβασμό & την αγάπη στην Οικογένεια
- για να θεμελιώσει τη ζωή του πάνω στις αρχές της Ορθόδοξης Χριστιανικής Πίστης

Επισκεφτείτε μας, για να γνωρίσετε τα Εκπαιδευτήριά μας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

Εκπαιδευτήρια “ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”
Ισθμός Κορίνθου, Τ.Κ. 20100

τηλ.: 27410 - 29663 , Κιν: 6932 659820

fax: 27410 - 75727, e-mail: grammateia@apostolospavlos.gr